

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 104. Gabriel Filippuccius Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](#)

Sæc. XVII. nominavit Cardinalem Presbyterum
A.C. 1705. Michaelem Angelum de Comitibus
 Archiepiscopum Farsensem.

§. CIV.

*Ejusdem Cardinalis Filippuccii
 obitus.*

Guarnac.
vit. Pontif.
pag. 114.
Vitæ Card.
z. i. p. 79.

Hicidem Cardinalis, qui sane magnus
 quia Purpuram meruit, & max-
 mus erat, quia renuit, ex nimia Ami-
 corum importunitate, & Magnatum
 undequaque ad eum confluentium fre-
 quentia tantam animi perturbationem
 suscepserat, ut in gravem febrim inci-
 dens in maximum vitæ discrimen in-
 cideret, ac demum die vigesima pri-
 ma Julii annos natus septuaginta ter-
 piissime decederet. Erat Maceratæ ex
 Patritiorum gente natus, atque ab in-
 fantia in solidæ pietatis virtutumque
 exercitiis enutritus. Liberalium san-
 ctorumque literarum scientia juvene-
 libus annis in patria crevit, fructu-
 que illarum præcipue jurisprudentie
 virilibus annis ubertim in usus fuc-
 ac miserorum levamen convertit; Ro-
 manum enim delatus, ac Doctorali la-
 rea clarus, patrocinantibus Pallotio
 & Odescalcho Cardinalibus, forensi
 jurisprudentiae vacabat, ac præcipue in
 que oppressorum causas agebat, pa-

lopost tamen exorta lue Urbem dese- Sæc. XVII.
A. C. 1706.
rere ac in patriam reverti cogebatur,
ubi in quodam Pago, donec Roma
contagionis suspicione expurgaretur,
hærere compulsus, ex ingenita humi-
litate nobilius cubiculum respuit, in
deteriori commorans: Hæc ipsa vero
humilitas Filippuccio saluti fuit; illud
ipsum enim cubile, quod recusaverat,
effractis contignationibus extemplo cor-
ruit. Quamprimum vero pestilentiae
furor resedit, Filippuccius Romam re-
versus, invitis parentibus recusatisque
nuptiis sacræ militiae nomen dedit, &
quamvis singularis ejus fautor Ode-
scalchus sub innocentii XI. nomine Pon-
tificatum adeptus esset, nunquam ta-
men a Filippuccio impetrari poterat,
ut illum inviseret, aut sponte oblatum
Vaticanæ Basilicæ Canonicatum, vel
alias dignitates acceptaret: Insuper
districto duntaxat præcepto ab Inno-
centio XII. adactus, primo Sub-Datarii
munus obivit, ac postea Canonicatum
Ecclesiæ Lateranensis admisit, ubi ta-
men in Tribunali Datariæ vindex justi-
tiæ, atque in Lateranensi Basilica vi-
vum pietatis charitatisque exemplar
audiit. Nonnisi inter uberrimas lacri-
mas summi Pontificis Auditor, libel-
lorumque supplicum Secretarius ac S.
Poenitentiariæ Consultor dicebatur: &
quam-

Sæc. XVII quamvis has dignitates invitus exerce-
A.C. 1706 ret, nova tamen ubique exhibuit vi-
tutum specimina; quippe omnibus li-
ber ad eum accessus semper pandebat,
ac laboris impatiens, multam noctem
insomnem ducebat, ut gravioribus ne-
gotiis mature expediendis, caussarum
studio, sacrisque meditationibus in-
cumbere posset. Cum vero Innocen-
tius XII. hunc Virum ab omni fasto,
inanibusque pompis alienum, æquita-
tis studiosissimum, præclarisque meritis
inlytum admiraretur, eundem inter
Cardinales referre statuit: Filippuccius
autem fusis ad Deum precibus, fervi-
disque deprecationibus hunc honorem
se avertit. Mortuo autem Innocentio
Clemens XI. rursus eundem Purpuram
decorare constituit, quam tamen ipse
ut memoravimus, majori repugnancia
respuit, quam plures alii summa avi-
ditate ambire solent. Vita adhuc su-
perstigi Pontifex præter annos mille
aureos pluraque eaque præclara pater-
næ benicitatis officia præstitit, civi-
tatisque Maceratanæ Deputatis, qui
Pontificiæ liberalitati gratias atturi, ac
de immota Filippuccii repulsa questu
Romam venerant, hæc respondit: *Do-*
lendum urbi Maceratensi non est, quod vi-
ventem hunc civem suum non viderit Ca-
dinalem, quem mortuum forsan aliquando
inter

inter Sanctos relatum intelliget. Subjunxit Sæc. XVII.
etiam Pontifex, sibi apprime cognitam
esse vitæ ejus sanctitatem, perfectam
terrenorum abdicationem, ferventem
in Deum, pauperesque charitatem,
eleemosynas, jejunia, & frequentes
corporis macerationes.

A. C. 1706.

Ceterum Filippuccius testamento
cavit, ut ejus bona in pias cauñas con-
verterentur, ipsius vero corpus sine ulla
inscriptione funebri in privata Canon-
corum sepultura humaretur: Tanta
vero hujus Viri veneratio erat, ut in-
numeri ad ejus cadaver confluentes,
illud ferme ad nuditatem importuna
pietate omnibus vestibus expoliarent,
seque infelicissimos reputarent, nisi
Viri sancti reliquias obtinuissent.

§. CV.

*Petri de Coaslin Cardinalis
decessus.*

Venerabilis hujus Patris ferale fatum *Vitæ Card.*
præcesserat Petrus de Coaslin na- *t. i. p. 79.*
tione Gallus Parisiis ex Illustrissima fa-
milia natus. Hic primævo naturæ be-
neficio mansuetam indolem natus, e-
meno studiorum curriculo inter Sor-
bonæ Doctores numerari meruit, ac
Clericorum statum ultro amplexatus,
plura, eaque sat pinquia beneficia, imo
etiam